

Η «σχεδία» της γλυκιάς αντίστασης

Αναζητούμε το αντίδοτο στο «γιαουρτάκι», ψάχνουμε τη δικαίωση μέσω των λέξεων, δοκιμάζουμε τη γλυκιά γεύση της αντίστασης, ζούμε την αθανασία καρέ καρέ, ξεφυλλίζουμε τις σελίδες των λύσεων, παίρνουμε Γιώτα 5 με το ζύγι, σβήνουμε τις φωτιές στα δεδομένα και προπονούμαστε για να κατέβουμε στα γήπεδα του αγώνα για μια καλύτερη ζωή.

Αυτά και άλλα πολλά μόνο στη «σχεδία» Νοεμβρίου 2018 (τεύχος #64).

Από την Τετάρτη 31 Οκτωβρίου στους δρόμους της πόλης.

«Το αντίδοτο στο γιαουρτάκι». Σε μία μελέτη του, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αναδεικνύει το κρυμμένο πρόβλημα της κακομεταχείρισης των ηλικιωμένων. Ένας στους έξι έχει πέσει θύμα κακοποίησης (φυσικής, ψυχολογικής ή συναισθηματικής βίας, παραμέλησης ή οικονομικής εκμετάλλευσης). Μάλιστα, στο 90% των περιπτώσεων οι θύτες είναι μέλη της οικογένειας, ενώ μόλις το 4% καταγγέλλεται από τα θύματα. Και ενώ σε πολλές χώρες η αντιμετώπιση του φαινομένου αποτελεί προτεραιότητα, στον τόπο μας, παραμένει ένα βαθιά αποσιωπημένο ζήτημα. Ακριβώς αυτόν τον πέπλο σιωπής ανασύρει η «σχεδία», στο τεύχος Νοεμβρίου, που θα βρίσκεται στους δρόμους της πόλης από την Τετάρτη 31 Οκτωβρίου. Στο σχετικό ρεπορτάζ, καταπιανόμαστε διεξοδικά με την κακοποίηση και την παραμέληση των ηλικιωμένων, που ξεκινάει από τα ίδια μας τα σπίτια, αναζητώντας το αντίδοτο σε αυτήν, το «αντίδοτο στο “γιαουρτάκι”».

«Η λογοτεχνία σε κάνει ένθεο». Ένας «δημοκρατικός» συγγραφέας μιλάει για την υπαρξιακή δικαίωση που χαρίζει το γράψιμο, τον έρωτά του για τον Ιούλιο Βερν, αλλά και την τάση του να αναζητεί την αθέατη πλευρά του κόσμου. «Η λογοτεχνία δεν είναι ο ωραιοποιημένος εαυτός μας. Είναι το αντεστραμμένο είδωλό μας. Είναι ο εσώτατος εαυτός μας που ζητάει δικαίωση μέσω των λέξεων», υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, στη «σχεδία» ο Διονύσης Μαρίνος.

«Η γλυκιά γεύση της αντίστασης». Ένας κήρυκας διαφορετικός μιλάει στη «σχεδία» για την ιστορία και τα οράματα μιας κοινωνικής επιχείρησης που μας προτείνει λιχουδιές απαλλαγμένες από το όνειδος της παιδικής εργασίας. «Για εμάς η οικονομική επιτυχία δεν είναι στόχος, αλλά μέσο προς την επίτευξη ενός στόχου, αυτού της παρασκευής σοκολάτας απαλλαγμένης 100% από τη δουλεία», σημειώνει ο Ίνζο φαν Ζάντεν αναφορικά με τους αγώνες της ξεχωριστής επιχείρησης «Tony's Chocolonely».

«Φυλλομετρώντας τις λύσεις». Πέρα από τη δημοσιογραφία που περιορίζεται στην καταγραφή όσων αρνητικών συμβαίνουν γύρω μας, υπάρχει κι εκείνη που εστιάζει την ανάδειξη καλών πρακτικών, ενεργοποιώντας το αναγνωστικό κοινό και την κοινωνία

ολόκληρη. «Με την ανάδειξη επικοινωνιακών προσεγγίσεων ενδυναμώνουμε το κοινό, ώστε να γίνει ο ίδιος ο αναγνώστης φορέας θετικών αλλαγών», επισημαίνει στη «σχεδία» η δημοσιογράφος Ντανιέλ Μπατίστ, συνιδρύτρια του βρετανικού δικτύου «Έργο Επικοινωνιακής Δημοσιογραφίας», στο σχετικό ρεπορτάζ για τις αρχές μιας δημοσιογραφίας που υπηρετεί απαρένγκλιτα και η «σχεδία» από το πρώτος τεύχος.

«Η αθανασία καρέ καρέ». Ένας εκδότης μάς ταξιδεύει ανάμεσα στα σύννεφα της ένατης τέχνης, μιλάει για τη σχέση των κόμικ με τη λογοτεχνία, για τη θέση τους στην εκπαίδευση και εξηγεί γιατί δεν πρόκειται να πεθάνουν ποτέ. «Ίσως πολλοί άνθρωποι να έχουν ανάγκη να αισθάνονται ότι υπάρχει κάποιος δυνατότερος, ένας “σούπερ ήρωας”. Αλλά τα κόμικ δεν είναι αυτό», εξομολογείται στη «σχεδία» ο Λευτέρης Σταυριανός.

«Φωτιά στα δεδομένα». Η άπληστη τιμολογιακή πολιτική μιας εταιρείας παροχής ίντερνετ στις ΗΠΑ δεν κάμφθηκε ούτε ενώπιον των καταστροφικών πυρκαγιών που κατέκαψαν την Καλιφόρνια. Το ίντερνετ, κυριολεκτικά, «σερνόταν» τη στιγμή που έπρεπε να συντονιστεί η δράση δεκάδων χιλιάδων ατόμων, πολλών εκατοντάδων οχημάτων και δεκάδων πυροσβεστικών αεροσκαφών.

«Γιώτα 5 με το ζύγι». Πέρα από τις επιπτώσεις στην υγεία το διαρκώς επιδεινούμενο πρόβλημα της παχυσαρκίας στις ΗΠΑ απειλεί και τις στρατολογικές ανάγκες της υπερδύναμης. Το ένα τρίτο των υποψήφιων που προσέρχονται στα στρατολογικά γραφεία απορρίπτεται αυτόματα μετά το ζύγισμα, ανατρέποντας ολόκληρο το σχεδιασμό του αμερικανικού στρατού.

«Σημασία έχει να μη σταματάς». Ο 36ος Αυθεντικός Μαραθώνιος της Αθήνας και το 16ο Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέγων στην Πόλη του Μεξικού αποτελούν δύο κορυφαία ραντεβού κοινωνικού αθλητισμού, όπου, φυσικά, θα είναι παρούσα, για μια ακόμη χρονιά, και η «σχεδία». Φέτος, 213 άτομα θα τρέξουν με το ειδικά σχεδιασμένο αγωνιστικό μπλουζάκι της «σχεδίας», κατακόκκινο, όπως το γιλέκο των πωλητών. Από την άλλη, η Αγγελική, ο Αποστόλης, η Μάγδα, ο Τζιμπούρ, ο Μορτάζα και τα άλλα παιδιά της Εθνικής Αστέγων που θα «πετάξουν» για το Μεξικό, ώστε να συμμετάσχουν στον κορυφαίο κοινωνικό και αθλητικό θεσμό του πλανήτη, δεν σταματούν την προσπάθεια για μια καλύτερη ζωή. Άλλωστε, το κεντρικό μήτο της καμπάνιας «Γκολ στη Φτώχεια» δεν αφήνει πολλά περιθώρια ως προς τον τελικό στόχο: «Παίζουμε μπάλα για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι και όχι απαραίτητα καλύτεροι ποδοσφαιριστές».

Ακόμη, μέσα από την ιστορία μιας μικρής αγγελίας, μαθαίνουμε πώς κατασκευάζονται αυτοσχέδια βιολιά στα βουνά της Ευρυτανίας. Ο Γιώργος Μπαζίνας περιγράφει τη μάχη με το θάνατο του Ανώνυμου Ασθενή σε θάλαμο ελληνικού νοσοκομείου. Ο Χρίστος Χαραλαμπόπουλος καταγγέλλει το βάθρο του μίσους, ο οργανοποιός Παναγιώτης Βαρλάς και ο συνεχιστής και γιος του Νίκος Βαρλάς αφηγούνται στιγμές της κοινής τους διαδρομής, ενώ ο Χρήστος Αλεφάντης επιμένει πως ο κόσμος αλλάζει, γίνεται καλύτερος. Ο φακός του Χρήστου Παπαχρήστου καταγράφει απογευματινά στιγμιότυπα της πόλης. Κλείνουμε τραπέζι σε μια ζεστή γωνιά της πρωτεύουσας, εκεί όπου η θαλασσινή αύρα της Καλύμνου συναντιέται με τα μαστορικά της παλιάς Αθήνας, ενώ δοκιμάζουμε σεβίτσε από έναν Περουβιανό, που, από τις φτωχογειτονίες της Λίμα και τα σοβιετικά πανεπιστήμια, θα βρεθεί ερωτευμένος χορευτής στην Αθήνα. Παράλληλα, κάνουμε νέες εγγραφές στο τακτικό ημερολόγιο της «σχεδίας».

Αυτά και άλλα πολλά. Στο τεύχος #64 της «σχεδίας» (Νοεμβρίου 2018), που κυκλοφορεί στους δρόμους της πόλης από την Τετάρτη 31 Οκτωβρίου 2018.

Υπενθυμίζεται ότι η «σχεδία», όπως συμβαίνει με όλα τα περιοδικά δρόμου του πλανήτη, δεν πωλείται στα συνήθη σημεία διάθεσης Τύπου (περίπτερα κ.λπ.). Πωλείται αποκλειστικά και μόνο στους δρόμους της πόλης από διαπιστευμένους πωλητές. Οι πωλητές αυτοί προέρχονται από ευάλωτες πληθυσμιακές ομάδες: Άστεγοι, άνεργοι και γενικώς άνθρωποι που αποδεδειγμένα ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Είναι άνθρωποι που βιώνουν με τον πιο σκληρό τρόπο τις συνέπειες της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που μαστίζει την ελληνική γη. Από την τιμή πώλησης του περιοδικού (4,00€), το 67,5% (δηλαδή τα 2,70€) αφορούν απευθείας τον ίδιο τον πωλητή (ποσό που περιλαμβάνει το απευθείας έσοδο, 2,06€, για τον άνθρωπο-διανομέα και 0,64€ παρακράτηση φόρου και χαρτόσημο (20%+3,6%).

«Πάνω από 100 εφημερίδες δρόμου, 34 χώρες, 5 ήπειροι, 24 γλώσσες, 9.300 άστεγοι πωλητές κάθε μέρα, 21.000 άστεγοι πωλητές κάθε χρόνο, 2.000 εθελοντές, 5.000.000 αναγνώστες, 20.000.000 πωλήσεις για το 2017, που σημαίνει 2.300.000€ έσοδα μηνιαίως και 27.000.000€ ετησίως έσοδα για τους πωλητές παγκοσμίως και, συνάμα, 1 φωνή ενωμένη ενάντια στη φτώχεια» είναι το σύνθημα του Διεθνούς Δικτύου Εφημερίδων του Δρόμου (International Network of Street Papers – INSP, www.insp.ngo).